

« Οι άστεγοι στους δρόμους της Ελλάδας »

Απόσπασμα από το άρθρο

«Πόσοι είναι οι άστεγοι στην Ελλάδα; Κανένας δεν ξέρει. Ενώ πρόκειται για ένα φαινόμενο ταυτόσημο της κρίσης, για ένα μέγεθος που περιγράφει την εξαθλίωση, δεν υπάρχει μία πραγματική εκτίμηση, ένα αληθινό νούμερο στο οποίο να συμφωνούν όλοι. Ακούγονται διάφορα με μεγάλες αποστάσεις το ένα από το άλλο. Η ΜΚΟ «Κλίμακα» εκτιμά ότι σε όλη τη χώρα 20.000 άνθρωποι είναι άστεγοι. Οι μισοί βρίσκονται στην Αθήνα και ζουν στους δρόμους. Όμως πόσο βάση έχει αυτή η εκτίμηση; Υπάρχουν 10.000 άνθρωποι στους δρόμους της πρωτεύουσας; Και αν όντως αυτός είναι ο αριθμός, τι κάνει η επίσημη Πολιτεία; Τι θα γίνει αυτόν τον χειμώνα; Θα ανοίξουν τα γυμναστήρια μόνο όταν η θερμοκρασία πέσει κάτω από ένα όριο;»

Σχολιασμός του άρθρου

Στις μέρες μας οι άστεγοι στην Ελλάδα έχουν αυξηθεί δραματικά , εξαιτίας της οικονομικής κρίσης που πλήττει τη χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Σύμφωνα με την παραπάνω μελέτη, οι άστεγοι ανέρχονται στους 20.000 , ενώ περίπου οι 10.000 βρίσκονται στην Αθήνα και στα περίχωρα. Η συγκεκριμένη μελέτη μας πληροφορεί, επίσης, πως περίπου το 80% των αστέγων είναι Έλληνες ενώ το υπόλοιπο 20% είναι μετανάστες. Επιπλέον, ένας μεγάλος αριθμός των αστέγων δηλώνουν ότι είναι διαζευγμένοι ή οικογενειάρχες, ενώ παράλληλα οι περισσότεροι λένε πως δεν έχουν κανένα φίλο.

Γενικότερα πολλοί από τους συνανθρώπους μας φαίνονται αρκετά ευαισθητοποιημένοι στο θέμα των αστέγων και προσφέρουν συχνά τη βοήθειά τους δίνοντας χρήματα ή παλιά ρούχα, παπούτσια και άλλα υλικά αγαθά ώστε να τους βοηθήσουν να καταφέρουν να ανταπεξέλθουν πιο εύκολα σε αυτόν τον δύσκολο τρόπο ζωής. Κατά τη γνώμη μου, η πολιτεία θα έπρεπε να μεριμνήσει για όλους αυτούς τους ανθρώπους, παρέχοντάς τους τα απαραίτητα αγαθά για την επιβίωσή τους ή ακόμα και δωρεάν στέγαση. Αυτό κρίνεται απαραίτητο

λόγω του ότι πολλοί από τους αστέγους ζουν σε εξαθλιωτικές συνθήκες με αποτέλεσμα να μην μπορούν να επιβιώσουν, κυρίως την περίοδο του χειμώνα. Τέλος, θεωρώ ότι όλοι μας πρέπει να βοηθήσουμε τους άτυχους αυτούς συνανθρώπους μας, όσο περισσότερο μπορούμε και με όποια μέσα διαθέτει ο καθένας μας. Είναι σημαντικό να σκεφτούμε ότι θα μπορούσαμε κι εμείς να βρεθούμε στη θέση τους και να έχουμε ανάγκη τη βοήθεια και τη στήριξη των άλλων. Ας δείξουμε, λοιπόν, την ανθρωπιά μας και την ευαισθησία μας και ας κάνουμε λίγο πιο «εύκολη» τη ζωή όλων αυτών που γνώρισαν τη σκληρή πλευρά της ζωής...

Δέσποινα Τσέτσιλα, Β1 Γυμνασίου

